

Repertoriumnummer 2019/
Datum van uitspraak 25 juli 2019
Rolnummer Familiédossiernummer:
Pro Deo: Datum toekenning: Nummer Fiche: Duur pro deo:

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

VON-EVT

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

35e KAMER FAMILIERECHTBANK

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Internationale bevoegdheid

De 35ste kamer van de familierechtbank in de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg van Brussel wijst het volgende vonnis in de zaak van:

De heer F. L., RRN:[...], wonende te 1860 MEISE, [adres]

eisende partij op grond van artikel 1253ter/7 Ger.W.,
verwerende partij op tegenvordering,

op de zitting in persoon aanwezig en bijgestaan door Meester [...], advocaat te [adres].

Tegen

Mevrouw S. D., RRN:[, , wonende te 1860 MEISE, [adres], en wonende te I [stad] ITALIE, [adres]

verwerende partij op grond van artikel 1253ter/7 Ger.W.,
eisende partij op tegenvordering,

op de zitting vertegenwoordigd door Meester[...], advocaat te [adres].

A. RECHTSPLEGING

De rechtbank nam kennis van:

- het tegensprekelijk verzoekschrift van mijnheer neergelegd ter griffie van de familierechtbank op 20 juli 2018;
- het verstekvonnis van deze rechtbank van 16 augustus 2018;
- het akkoordvonnis van deze rechtbank van 24 oktober 2018;
- het verzoek van mijnheer, neergelegd ter griffie op 22 maart 2019, op grond van artikel 1253ter/7 Ger.W.;
- de beschikking o.g.v. artikel 747, §1 Ger.W. van 14 mei 2019;
- de syntheseconclusie van mijnheer elektronisch neergelegd op 5 juni 2019;
- de syntheseconclusie van mevrouw elektronisch neergelegd op 18 juni 2019;
- de stukkenbundel van mevrouw;
- de stukkenbundel van mijnheer;

- het mondeling advies van het openbaar ministerie, in de persoon van mevrouw[...], substitueert bij het parket van de procureur des Konings te Halle-Vilvoorde op de zitting in raadkamer van 21 juni 2019.

De rechtbank heeft de pleidooien van de raadslieden, evenals de uitleg van eisende partij zelf en hun repliek op het advies van de procureur des Konings gehoord tijdens de zitting in raadkamer van 21 juni 2019, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden toegepast.

Overeenkomstig artikel 748bis Ger. W. houdt de rechtbank enkel rekening met de laatst genomen (synthese)conclusies van de partijen.

B. FEITEN EN PROCEDURELE VOORGAANDEN

Partijen zijn de ongehuwde ouders van L., geboren te Italië op [dd/mm/jjjj] (thans 4 jaar oud).

Op 20 juli 2018 legde vader een verzoekschrift neer met het oog op maatregelen met betrekking tot het kind.

Bij vonnis van 16 augustus 2018, bij verstek lastens moeder, besliste deze rechtbank als volgt:

- de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag;
- het hoofdverblijf van het kind bij vader;
- de inschrijving van het kind in het bevolkingsregister op zijn adres;
- voorbehoud voor moeder voor eventuele vorderingen aangaande een secundair verblijf van het kind bij haar;
- verbod aan moeder om met Lisa het Belgisch grondgebied te verlaten;
- een onderhoudsbijdrage van 150 EUR per maand vanaf 1 augustus 2018;
- een verdeling bij helften van de buitengewone kosten;
- kinderbijslag en overige sociale en fiscale voordelen aan vader;
- in voortzetting naar 25 september om moeder toe te laten alsnog aanwezig te zijn ter zitting;
- persoonlijke verschijning van moeder.

Op de zitting van 25 september 2018 werd de zaak tegensprekelijk uitgesteld naar 16 oktober 2018 alwaar alsdan door de raadslieden van partijen een akkoordconclusie werd neergelegd, waaraan akte werd verleend bij vonnis van 24 oktober 2018.

Hierin werd o.m. overeengekomen dat partijen voorlopig zouden verblijven te Meise, [...], het hoofdverblijf van Lisa bij vader gevestigd werd en L. secundair bij moeder verblijft één maal per maand voor een periode van maximaal 5 aaneensluitende dagen waarin een weekend is begrepen en enkel voor zover kan voldaan worden aan de schoolverplichtingen van L. in België. Moeder kon gedurende deze periode naar Italië reizen voor zover vader weet waar zijn dochter effectief verblijft en hij haar ten allen tijde kan contacteren en zo nodig kan bezoeken.

Sedert 3 maart 2019 was er nog nauwelijks contact tussen vader en L. nadat moeder met L. naar Italië vertrok en niet meer terugkeerde naar België.

Vader deed hiervan aangifte bij de politie en contacteerde de Belgische Centrale Autoriteit die inmiddels een terugkeerprocedure opstartte.

Op 22 maart 2019 vroeg vader de zaak vast te stellen op grond van artikel 1253 ter/7 Ger.W.

Op de zitting van 14 mei 2019 werd een conclusiekalender afgesproken.

Moeder betwist de internationale bevoegdheid van deze rechtbank. Ze verwijst naar de door haar in Italië (rechtbank van Monza) opgestarte procedure voor aanvang van deze procedure, met name op 2 juli 2018.

C. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN EN HET VERWEER

Vader vraagt (samengevat):

- Vast te stellen dat geen toepassing meer gemaakt kan worden van artikel 19, lid 2 Brussel IIbis Verordening gezien dit niet in limine litis werd opgeworpen en verweerster deelnam aan de procedure zonder enig voorbehoud en met de verbintenis afstand te doen van haar procedure en vordering in Italië;
- De bevoegdheid te bevestigen bij toepassing van artikel 10 Brussel IIbis Verordening;
- Gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag;
- Het hoofdverblijf van het kind bij vader;
- De inschrijving van het kind in het bevolkingsregister op zijn adres;
- Afschaffing van verblijf bij moeder;

- Akte te nemen van zijn aanbod tot contacten tussen L. en moeder in een bezoekeruimte;
- Moeder te veroordelen tot een dwangsom van 500 EUR per dag dat zij het kind niet terugbrengt naar vader in België;
- Verbod voor moeder om met het kind naar het buitenland te gaan, onder verbeurte van een dwangsom van 500 EUR per dag en per inbreuk;
- Kinderbijslag en overige sociale en fiscale voordelen aan vader;
- Voorbehoud voor het vorderen van een onderhoudsbijdrage;
- De vorderingen van moeder af te wijzen als ontvankelijk doch ongegrond;
- Moeder te veroordelen tot de gerechtskosten.

Moeder vraagt (samengevat):

Voorafgaandelijk

In alle gevallen de zaak op basis van artikel 19 Brussel IIbis Verordening op te schorten tot een definitieve beslissing van de rechtbank van Monza waarbij de zaak als eerste hangende is;

Voorafgaandelijk ondergeschikt

De vordering van vader onontvankelijk alsook ongegrond te verklaren;

Te zeggen dat op basis van artikel 19 Brussel IIbis Verordening de Belgische rechtbanken onbevoegd zijn om de zaak te behandelen gezien de Italiaanse rechtbank van Monza waarop de zaak als eerst aanhangende werd gemaakt, haar bevoegdheid reeds heeft vastgesteld met de beschikking van 8 oktober 2018 en 16 oktober 2019 en dienvolgens partijen naar deze rechtbank te verwijzen voor verdere behandeling van de zaak;

Ten gronde

Principieel

De vordering van eiser ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;

Het akkoord van 16 oktober 2018 nietig te verklaren;

Te zeggen dat er geen ontvoering is geweest en onderhavige rechtbank niet bevoegd is op basis van artikel 10 Brussel IIbis Verordening;

Te zeggen dat L. haar gewone verblijfplaats in Italië bij moeder heeft en de Italiaanse rechtbank van Monza bevoegd is omtrent alle zaken van ouderlijke verantwoordelijkheid tussen partijen;

Op basis van artikel 19 Brussel IIbis Verordening partijen naar vermelde rechtbank te verwijzen;

Ondergeschikt

De vordering van eiser ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;

Te zeggen dat L. haar gewone verblijfplaats in Italië bij moeder heeft en de Italiaanse rechtbank van Monza bevoegd is omtrent alle zaken van ouderlijke verantwoordelijkheid tussen partijen;

Op basis van artikel 19 Brussel IIbis Verordening partijen naar vermelde rechtbank te verwijzen;

In alle gevallen de vordering van eiser af te wijzen als ontvankelijk doch ongegrond;

In alle gevallen eiser te veroordelen tot de kosten, inclusief de vertalingskosten forfaitair begroot op 1.500 EUR + BTW.

D. WERING STUK 8

Ter zitting vraagt de raadsman van moeder de wering van stuk 8 uit de bundel van vader.

Het is niet betwist dat dit niet tijdig (conform de beschikking 747, §1 Ger.W.van 14 mei 2019) aan de tegenpartij werd meegedeeld.

In die omstandigheden zal de rechtbank dit stuk uit de debatten weren.

E. INTERNATIONALE BEVOEGDHEID VAN DEZE RECHTBANK

Uit het dossier blijkt dat er discussie bestaat tussen partijen omtrent de gewone verblijfplaats van het kind (volgens vader in België – volgens moeder in Italië). Verder blijkt dat partijen elkaar wederzijds beschuldigen van parentale ontvoering(en) van het kind. Het openbaar ministerie bevestigde ter zitting dat de Belgische centrale autoriteit de terugkeerprocedure in Italië opvolgt.

Uit stuk 3 van de bundel van moeder blijkt verder:

- dat moeder een verzoekschrift neerlegde, gedateerd op 2 juli 2018 bij de rechtbank te Monza (Italië);
- er een besluit tot bepaling zittingsdatum volgde op 11 juli 2018 waarbij de zitting werd vastgelegd op 18 oktober 2018;
- de betekening aan vader gebeurde door gerechtsdeurwaarder [...] op 16 juli 2018.

Op 20 juli 2018 legde vader een verzoekschrift neer bij deze rechtbank.

Op 16 augustus 2018 werd lastens moeder een verstekvonnis verleend waarbij de zaak in voortzetting werd gesteld naar 25 september met het oog op de persoonlijke verschijning van moeder.

Op de zitting van 25 september 2018 waren partijen vertegenwoordigd door hun raadsman. De zaak werd uitgesteld voor mogelijk akkoord op de zitting van 16 oktober 2018.

Op de zitting van 16 oktober 2018 zijn partijen wederom vertegenwoordigd door hun raadsman en wordt een akkoordconclusie neergelegd, ondertekend door beide raadslieden en waaraan akte werd verleend bij vonnis van 24 oktober 2018.

Op 22 maart 2019 vraagt de raadsman van vader om de zaak opnieuw vast te stellen op grond van de blijvende saisine. Partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de zitting van 14 mei 2019. Op deze zitting wordt een conclusiekalender neergelegd. In de eerste conclusies van moeder, elektronisch neergelegd op 21 mei 2019, betwist moeder de internationale bevoegdheid van deze rechtbank.

In het vonnis van 24 oktober 2018 werd akte verleend aan het akkoord van partijen, waarbij onder punt 11 het volgende werd vermeld: *“Door de ondertekening van onderhavige besluiten voor akkoord verbindt verweerder er zich toe afstand van geding en vordering te laten acteren voor de Italiaanse rechter in alle procedures die zij in Italië heeft ingeleid lastens concludant in het geschil dat tussen hen beiden is gerezen in verband met hun dochter LISA.”* De gerechtskosten werden in het vonnis vereffend.

Vader stelt dat het correct is dat de procedure in Italië werd ingeleid op 2 juli 2018 en de procedure in België slechts op 20 juli 2018 en concludeert dat strikt genomen de Belgische procedure op 25 september 2018 diende aangehouden te worden in afwachting van de behandeling van de zaak in Italië.

Zodoende verwijst vader naar de toepassing van artikel 19, lid 2 van de Verordening nr. 2201/2003 van 27 november 2003 van de Raad betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid (verder Brussel IIbis Verordening) dat luidt als volgt: *“Wanneer bij gerechten van verschillende lidstaten procedures betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid voor een kind aanhangig zijn welke hetzelfde onderwerp betreffen en op dezelfde oorzaak berusten, houdt het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, zijn uitspraak ambtshalve aan totdat de bevoegdheid van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, vaststaat.”*

De eerste beschikking van de rechtbank van Monza dateert van 18 oktober 2018 en hierin werd L. exclusief aan moeder toegewezen met verblijfplaats, in geval van terugkeer naar Italië in de woning van moeder. De zaak werd voor verdere behandeling vastgesteld op de zitting van 20 februari 2019.

Moeder verwijst voorts naar een beschikking van 14 maart 2019 waarbij de zaak werd uitgesteld naar 15 mei 2019 en aan moeder bevolen werd de stukken neer te leggen die de aanvangsdatum van de hangende procedure voor de rechtbank van Brussel aantonen, naast alle door deze rechtbank uitgevaardigde maatregelen. Uit de beschikking van 16 mei 2019 blijkt dat vader er vertegenwoordigd werd door een raadsman en na onderzoek van de door vader voorgelegde stukken de rechtbank van Monza een contactherstel met vader opportuun vond in een beschermde ruimte. De sociale diensten van de gemeente [...] werden hiertoe aangesteld en dienden tegen uiterlijk 30 juni 2019 een verslag op te stellen. Verder werden beide ouders verboden om het kind mee te nemen naar het buitenland. De zaak werd uitgesteld naar 10 juli 2019.

Bijgevolg blijkt dat thans toepassing zou moeten worden gemaakt van artikel 19, lid 3 Brussel IIbis Verordening dat luidt als volgt: *“Wanneer de bevoegdheid van het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht, vaststaat, verwijst het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, partijen naar dat gerecht. In dit geval kan de partij die de procedure aanhangig heeft gemaakt bij het gerecht waarbij de zaak het laatst is aangebracht, die vordering aanhangig maken bij het gerecht waarbij de zaak het eerst is aangebracht.”*

Volgens vader heeft moeder aan dit recht verzaakt door het akkoordvonnis van 24 oktober 2018 en hij wijst er verder op dat de onbevoegdheid door moeder, in strijd met artikel 854 Ger.W., niet in limine litis werd opgeworpen.

De rechtbank dient evenwel ambtshalve zijn internationale bevoegdheid na te gaan (zie artikel 17 Brussel IIbis Verordening). Bovendien heeft moeder de internationale bevoegdheid van deze rechtbank betwist in haar eerste conclusies (van 21 mei 2019) na vaststelling van de zaak op grond van de blijvende saisine.

Uit het akkoordvonnis van 24 oktober 2018 blijkt dat partijen op dat moment akkoord waren omtrent de internationale bevoegdheid van deze rechtbank (artikel 12.3 Brussel IIbis Verordening).

Deze instemming eindigt evenwel als de beslissing definitief is geworden. In een volgende procedure tussen dezelfde partijen zijn ze niet meer gebonden door de prorogatie (zie in die zin: HvJ 1 oktober 2014, C-436/13). Hetzelfde kan geoordeeld worden wanneer de zaak -zoals in casu het geval is- opnieuw wordt vastgesteld na eindvonnis op grond van artikel 1253ter/7 Ger.W. (zie in die zin: P. SENAËVE (ed.), *Handboek Familieprocesrecht*, Wolters Kluwer 2017, p. 83 en 84).

Zodoende dient deze rechtbank partijen te verwijzen naar de rechtbank te Monza in toepassing van artikel 19, lid 3 Brussel IIbis Verordening.

Overeenkomstig artikel 1397, lid 1 Ger.W. is deze beslissing uitvoerbaar bij voorraad.

Gelet op de hoedanigheid van partijen beveelt de familierechtbank dat de rechtsplegingsvergoedingen gecompenseerd worden.

Nu de zaak in het kader van de blijvende saisine aanhangig werd gemaakt zonder betaling van een nieuw rolrecht, zijn er voor het overige geen gerechtskosten.

De vertaalkosten vallen niet onder artikel 1018 Ger.W.

F. BESLISSING VAN DE RECHTBANK

De familierechtbank spreekt dit vonnis uit in eerste aanleg en op tegenspraak;

Partijen worden in toepassing van artikel 19, lid 3 van de Verordening nr. 2201/2003 van 27 november 2003 van de Raad betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid voor de verdere behandeling van de zaak verwezen naar de rechtbank van Monza (Italië);

Het anders- of meergevorderde wordt afgewezen;

De rechtsplegingsvergoedingen worden gecompenseerd;

Voor het overige zijn er geen gerechtskosten;

Dit vonnis is van rechtswege voorlopig uitvoerbaar.

Dit vonnis werd uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van de 35ste kamer van de familierechtbank in de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg van Brussel van **25 juli 2019**, waar aanwezig waren en zitting hadden:

- , familierechter;
- , griffier.

Griffier

Familierechter